

ellada, kuidas teie siin näete, et mul ühheftki
asjast püdo ei olle, waid kõi ki kullalt on.
Agga se on siin jures üks immelik asji, et
se willunud wiis, weel tänna päewani mo melest
armas on ja mind wäggise wälja kiisub ker-
jama. Igga päew lähän omma, selle tarbis
uritud kambri, wöttan rided mahha, pannen
sandi kalfsud selga, wöttan luuda kätte, läh-
hän omma wanna paiga peale ulitsad pühki-
ma. Kui paar tundi omma tööd ollen teinud
ja ka rahha sanud, siis lähän jälle kojo, söön,
joon ja maggan ennast wälja.

Se olli nüüd minno immelik mõtte ja tõe-
sine ello luggo. Dleksin ma ahne olnud ja
sedda kõi ki wasto wötnud, mis mulle esji ot-
sas pakkuti, siis ei olikes ma ommeti mitte
ni paljo korjanud, kui nüüd, sest innimesed
ei piddanud mind mitte ahneks, waid waeseks
ja andsid kõi ki, kes möda läksid ja neid olli
mõnne päewa ehk ennamiiste igga pääw 10
tuhhande kaup.

Kül wahhest on üks innimene
Siin ilma ellus immeline,

Et omma au siin warjul' hoiab
Ja kerjates seal rahha nõuab
Mi rohkest, et ta ello sees
Weel pärrast on ka rikkas mees!
Üks koppik aitas ikka teist,
Et wimaks said siis rublad neist,
Mis mõnned aead olli ta
Seal wötnud kokko korjada.
Ja pärrast, kui jo kül on kä,
Ei olnud temmal siiski hä,
Waid kalfkend sandi tue sees
Läks kerjas weel, kui waene mees.
Se olli nüüd se willund wiis,
Kus siise ahnus wimaks wiis.
Kes ennast arwab õigeks nüüd,
Se mõistko tale tänna süüd!

Kasji = mold.

Ühhes küllas, nimmega — agga ei, mis
pärrast pahha asja jures head nimmetada. —
Ühhes küllas ellas talloperremees, kes om-